

ומדי דברי במשטמת הישמעאלים אספר עוד מעשה נפלאה אשר בה נחזה כי ישראל נושע בה' תשועת עולמים גם עד נצח יוושעו משוכן מרומים.

לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו אלא שבכל דור ודור רבים קמים עלינו וחסדי שמים לא יעזבונו ולא יטשנו. וכמו היותינו בגלות המר והנמהר שכינתו שורה בתוכינו. וכל עין רואה כי מפלאות תמים דעים רבו מספר. מלפנים התעוללו הישמעאלים עלילת ברשע על הישראלים ופעם בפעם לא עלתה בידם וכל הגזרות אשר גזרו נתבטלו עד מהרה לכן התעוררו ריב ומדון על ראותם כי העברים יעלו מעלה מעלה במסחר וקנין לכן חגרו הכומרים חמה והבישאף דרש ברבים כי היהודים מתועבים ותועבה הם להם לעסוק עם העברים כי השחיתו התעיבו והם לא ידעו אך ימוצו שפעת העמים ויינקו חלב עשירת הישמעאלים וינצלו את כל אשר איננו יהודי אשר דתו שונה מדתיהם. הדברים יצאו מפי הבישאף והשמועה פרשה לה כנפים עד מעבר לנהרי כוש: ותהי

משטמה גדולה על כל היהודים עד כי לא הי' באפשרי לשום בר ישראל ללכת החוצה או לבא בשוק הסגנים זולתי ברחובותם אשר הוגבל להם ונפרע כל מסחרם נשבת כל קנינם וישראל אשר אין כחו אלא בפה נקבצו ובאו כולם אל בתי כנסיות ובתי מדרשות זעקו אל אל אדנו למושעות. ויצומו ויבכו בבכי יליל תמרורים ועסקו רק בתורה ותפלה ובדמעותם מסכו שירי דוד בן ישי נעים? מירות ישראל ויאמרו כל ספרי תהלים יום ויום בצבור ולא ארכו הימים ונדע כי המלך נסע מעירו ומארצו אל אשר נשאו רוחו ורצונו ללכת ויטייעצו כל ישראל בעצה אחת לקבוץ מיד כל אחד איש איש כפי מסת עשרו ירבה והדל לא ימעט מהביא דינר זהב לעשות תשורה נכבדה עבור המלכה אולי

ומדי דברי במשטמת הישמעאלים אספר עוד מעשה נפלאה אשר בה נחזה כי ישראל נושע בה' תשועת עולמים גם עד נצח יוושעו משוכן מרומים

לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו. אלא שבכל דור ודור רבים קמים עלינו וחסדי שמים לא יעזבונו ולא יטשנו. וכמו היותינו בגלות המר והנמהר שכינתו שורה בתוכינו. וכל עין רואה כי מפלאות תמים דעים רבו מספר. מלפנים התעוללו הישמעאלים עלילת ברשע על הישראלים ופעם בפעם לא עלתה בידם וכל הגזרות אשר גזרו נתבטלו עד מהרה לכן התעוררו ריב ומדון על ראותם כי העברים יעלו מעלה מעלה במסחר וקנין לכן חגרו הכומרים חמה והבישאף דרש ברבים כי היהודים מתועבים ותועבה הם להם לעסוק עם העברים כי השחיתו התעיבו והם לא ידעו אך ימוצו שפעת העמים ויינקו חלב עשירת הישמעאלים וינצלו את כל אשר איננו יהודי אשר דתו שונה מדתיהם הדברים יצאו מפי הבישאף והשמועה פרשה לה כנפים עד מעבר לנהרי כוש: ותהי משטמה גדולה על כל היהודים עד כי לא הי' באפשרי לשום בר ישראל ללכת החוצה או לבא בשוק הסגנים זולתי ברחובותם אשר הוגבל להם ונפרע כל מסחרם נשבת כל קנינם וישראל אשר אין כחו אלא בפה נקבצו ובאו כולם אל בתי כנסיות ובתי מדרשות זעקו אל אל אדנו למושעות. ויצומו ויבכו בבכי יליל תמרורים ועסקו רק בתורה ותפלה ובדמעותם מסכו שירי דוד בן ישי נעים? מירות ישראל ויאמרו כל ספרי תהלים יום ויום בצבור ולא ארכו הימים ונדע כי המלך נסע מעירו ומארצו אל אשר נשאו רוחו ורצונו ללכת ויטייעצו כל ישראל בעצה אחת לקבוץ מיד כל אחד איש איש כפי מסת עשרו ירבה והדל לא ימעט מהביא דינר זהב לעשות תשורה נכבדה עבור המלכה אולי

משטמה גדולה על כל היהודים עד כי לא הי' באפשרי לשום בר ישראל ללכת החוצה או לבא בשוק הסגנים זולתי ברחובותם אשר הוגבל להם ונפרע כל מסחרם נשבת כל קנינם וישראל אשר אין כחו אלא בפה נקבצו ובאו כולם אל בתי כנסיות ובתי מדרשות זעקו אל אל אדנו למושעות. ויצומו ויבכו בבכי יליל תמרורים ועסקו רק בתורה ותפלה ובדמעותם מסכו שירי דוד בן ישי נעים? מירות ישראל ויאמרו כל ספרי תהלים יום ויום בצבור ולא ארכו הימים ונדע כי המלך נסע מעירו ומארצו אל אשר נשאו רוחו ורצונו ללכת ויטייעצו כל ישראל בעצה אחת לקבוץ מיד כל אחד איש איש כפי מסת עשרו ירבה והדל לא ימעט מהביא דינר זהב לעשות תשורה נכבדה עבור המלכה אולי

עדת צדיקים

יטה ה' אח לבבה לחסד ולרחמים על היהודים בחשבם נשים דעתן קלות אולי תתפתה בתשורה מהיהודים להטות אליהם חסד ויאספו ויקבצו הון ועושר רב עד כי חדל לספור כי כל אחד לא מנע מהביא כי לכל אחד נגע עד לבו הגזרה הלזו. ומזהב הזה לקחו אבנים טובות אשר לא יספיק כל עשרית המלך לתת מחירם לו בחרו בעל מלאכה אומן נבחר לעשות מעשהו בהשכל ודעת לפעול נזמים עבור המלכה להוביל אליה שי. וחשלם המלאכה בימי מספר והיו נזמים האלה לאות ולפלא אשר לא נראו עוד כמוהם בין סגולות מלכים באוצר האוצרות וצבי כל חמדה וידאגו מעתה מי ומי יערב אל לבבו ללכת אל חצר המלך כי ה' משטמת הנוצרים גדולה עד מאוד וכל הבא אל שוק הנוצרים אך דתו להמית ולכן הכריזו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות למן די יצבא להוביל שי למלכה מתנן ויקר שגיא יקבל מעדת ישורון לבד המצוה הגדולה אשר תהי' על ידו. והכריזו שנים ושלשה ימים ולא נמצא שום איש: כי כל אחד היה פחד וירא לנפשו אולם חייט אחד נמצא אשר ענה לאמר אנכי אלך אני אני אשא את התשורה ואני אסבול כל הצער והיגון המוטל עלי עבור זה: ובזכות זה אזכה למלט כלל ישראל ועד מהרה נמסרו הנזמים לידו מעיני העדה בחרדת שמחה: ועוד הון רב ניתן לו למען יוכל לשחד אח כל העומד לשטן לו ולעור עיני השוטמים אשר יארבו לדמו:

והחייט הזה לקח אל ידו ההון והתשורה וילך מקודם אל ביתו ויטמין אחת מהשתי הנזמים בין התבן אשר במטתו: והשני לקח אל ידו וילך. הכסף גאל אוהו בכל דרכיו והזהב הוליכו כעמוד ענן עד חצר בית המלך. בכסף ובזהב פדה ממות נפשו אך כבואו אל חצר המטרה ממש עשה עפרות זהב וכל השומרים כולם נתנו לו מקום לעבור אולם שומר בית המלכה מה עשה כי נפשו ירעה לו לקפוץ ידו מהון רב אשר הופיע החייט היהודי לעיניו: ועוד מר לו מר להניחו אל חדר המלכה פנימה. לכן דרש את המלכה לאמר פה יהודי עומד אשר אין מעצור בעדו לגשת אל המלכה. ואם אין ימות לעיני כי עוד מעט כלה החיות שלו ותשוב המלכה ומה ליהודי טמא ומשוקץ לגשת עד הלום לדרוך על מפתן הקודש והשומר לא רפה רוחו: ויתפלל בעד היהודי לאמר הלא נפש היא בעל חיים אם טהור ואם טמא למה תחטא המלכה בדם נקי כי אם לא תתנהו לגשת חדרין ימות: ונתפתה המלכה ותצו לעשות מסך

יטה ה' אח לבבה לחסד ולרחמים על היהודים בחשבם נשים דעתן קלות אולי תתפתה בתשורה מהיהודים להטות אליהם חסד ויאספו ויקבצו הון ועושר רב עד כי חדל לספור כי כל אחד לא מנע מהביא כי לכל אחד נגע עד לבו הגזרה הלזו. ומזהב הזה לקחו אבנים טובות אשר לא יספיק כל עשרית המלך לתת מחירם לו בחרו בעל מלאכה אומן נבחר לעשות מעשהו בהשכל ודעת לפעול נזמים עבור המלכה להוביל אליה שי. וחשלם המלאכה בימי מספר והיו נזמים האלה לאות ולפלא אשר לא נראו עוד כמוהם בין סגולות מלכים באוצר האוצרות וצבי כל חמדה וידאגו מעתה מי ומי יערב אל לבבו ללכת אל חצר המלך כי ה' משטמת הנוצרים גדולה עד מאוד וכל הבא אל שוק הנוצרים אך דתו להמית ולכן הכריזו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות למן די יצבא להוביל שי למלכה מתנן ויקר שגיא יקבל מעדת ישורון לבד המצוה הגדולה אשר תהי' על ידו. והכריזו שנים ושלשה ימים ולא נמצא שום איש: כי כל אחד היה פחד וירא לנפשו אולם חייט אחד נמצא אשר ענה לאמר אנכי אלך אני אני אשא את התשורה ואני אסבול כל הצער והיגון המוטל עלי עבור זה: ובזכות זה אזכה למלט כלל ישראל ועד מהרה נמסרו הנזמים לידו מעיני העדה בחרדת שמחה: ועוד הון רב ניתן לו למען יוכל לשחד אח כל העומד לשטן לו ולעור עיני השוטמים אשר יארבו לדמו:

והחייט

הזה לקח אל ידו ההון והתשורה וילך מקודם אל בית. ויטמין אחת מהשתי הנזמים בין התבן אשר במטתו: והשני לקח אל ידו וילך. הכסף גאל אוהו בכל דרכיו והזהב הוליכו כעמוד ענן עד חצר בית המלך. בכסף ובזהב פדה ממות נפשו אך כבואו אל חצר המטרה ממש עשה עפרות זהב וכל השומרים כולם נתנו לו מקום לעבור אולם שומר בית המלכה מה עשה כי נפשו ירעה לו לקפוץ ידו מהון רב אשר הופיע החייט היהודי לעיניו: ועוד מר לו מר להניחו אל חדר המלכה פנימה. לכן דרש את המלכה לאמר פה יהודי עומד אשר אין מעצור בעדו לגשת אל המלכה. ואם אין ימות לעיני כי עוד מעט כלה החיות שלו ותשוב המלכה ומה ליהודי טמא ומשוקץ לגשת עד הלום לדרוך על מפתן הקודש והשומר לא רפה רוחו: ויתפלל בעד היהודי לאמר הלא נפש היא בעל חיים אם טהור ואם טמא למה תחטא המלכה בדם נקי כי אם לא תתנהו לגשת חדרין ימות: ונתפתה המלכה ותצו לעשות מסך

הזה לקח אל ידו ההון והתשורה וילך מקודם אל ביתו ויטמין אחת מהשתי הנזמים בין התבן אשר במטתו: והשני לקח אל ידו וילך. הכסף גאל אוהו בכל דרכיו והזהב הוליכו כעמוד ענן עד חצר בית המלך. בכסף ובזהב פדה ממות נפשו אך כבואו אל חצר המטרה ממש עשה עפרות זהב וכל השומרים כולם נתנו לו מקום לעבור אולם שומר בית המלכה מה עשה כי נפשו ירעה לו לקפוץ ידו מהון רב אשר הופיע החייט היהודי לעיניו: ועוד מר לו מר להניחו אל חדר המלכה פנימה. לכן דרש את המלכה לאמר פה יהודי עומד אשר אין מעצור בעדו לגשת אל המלכה. ואם אין ימות לעיני כי עוד מעט כלה החיות שלו ותשוב המלכה ומה ליהודי טמא ומשוקץ לגשת עד הלום לדרוך על מפתן הקודש והשומר לא רפה רוחו: ויתפלל בעד היהודי לאמר הלא נפש היא בעל חיים אם טהור ואם טמא למה תחטא המלכה בדם נקי כי אם לא תתנהו לגשת חדרין ימות: ונתפתה המלכה ותצו לעשות מסך

עדת צדיקים

מבדיל והיא תגש אליו הפתח וכאשר יפתח הדלת ידבר היהודי אלי' תחת המסך כי איככה תדבר עם יהודי מתועב והיהודי כבואו הפתחה לא פצה פיו לדבר מאומה אך הזהיר לעיניה מרחוק ברק נוגה אחת משתי הנזמים אשר הביא בידו למנחה ויפג לבה ולא שתה עוד לטומאת היהודים ותקרא אותו לאמר גשה הלום ותקרבהו אלי' ותשאלהו מה זה בידך. האם הבאת את זה למכור לי ויאמר לא אך מנחה הוא מאת היהודים האומללים אליך מלכה טובת שכל רבתי בדעת רבתי בחסד וברחמים והמלכה לא נתנה אותו לדבר עוד יותר אך שאלה אותו ומדוע אך אחת הבאת לי הלא שתיים צריכות לי ומה לי תליתי האחת וישיב לה החייט דעי לך מלכה נעימה אם כל בני המדינה כי הנזמים אלה מצאו היהודים בעיר אשר המחממ"ד קבור שמה וכל חפצים לא ישא מחירם זולתי עבורך למלכה לקחו כך וכך מיליאן אדומים ולא אבו לתת השתיים יחד כי אמרו בזאת נדע כי כנים אתם היהודים אך תקחו מאתנו האחת לשעתא ובעוד ימי מספר קרבו ויאתיון החג הזה אשר הבישאף יעופף הנה וישאוב לו עתידות מן המחממ"ד כי אז יקבל מאתנו את השנייה ובאם לאו אין עוד אתנו יודע כי לקחתם עבור המלכה (וכן הי' כי חג אחת בשנה חגו הישמעאלים והנוצרים אשר הבישאף יאמר להם כי יעוף וידא ברגעים אחדים כמה מאות פרסאות אל מקום המחממ"ד ומפיו יקבל עתידות לדרוש כל השנה ברבים. ויען כי הבישאף הבאיש ריח היהודים בעיניהם לכן חשב החייט מחשבות להפיחו ומד' היתה זאת לו כי יד' עליו

מצדיל והיא תגש אליו הפתח וכאשר יפתח הדלת ידבר היהודי אלי' תחת המסך כי איככה תדבר עם יהודי מתועב והיהודי כבואו הפתחה לא פצה פיו לדבר מאומה אך הזהיר לעיניה מרחוק ברק נוגה אחת משתי הנזמים אשר הביא בידו למנחה ויפג לבה ולא שתה עוד לטומאת היהודים ותקרא אותו לאמר גשה הלום ותקרבהו אלי' ותשאלהו מה זה בידך. האם הבאת את זה למכור לי ויאמר לא אך מנחה הוא מאת היהודים האומללים אליך מלכה טובת שכל רבתי בדעת רבתי בחסד וברחמים והמלכה לא נתנה אותו לדבר עוד יותר אך שאלה אותו ומדוע אך אחת הבאת לי הלא שתיים צריכות לי ומה לי תליתי האחת וישיב לה החייט דעי לך מלכה נעימה אם כל בני המדינה כי הנזמים אלה מצאו היהודים בעיר אשר המחממ"ד קבור שמה וכל חפצים לא ישא מחירם זולתי עבורך למלכה לקחו כך וכך מיליאן אדומים ולא אבו לתת השתיים יחד כי אמרו בזאת נדע כי כנים אתם היהודים אך תקחו מאתנו האחת לשעתא ובעוד ימי מספר קרבו ויאתיון החג הזה אשר הבישאף יעופף הנה וישאוב לו עתידות מן המחממ"ד כי אז יקבל מאתנו את השנייה ובאם לאו אין עוד אתנו יודע כי לקחתם עבור המלכה (וכן הי' כי חג אחת בשנה חגו הישמעאלים והנוצרים אשר הבישאף יאמר להם כי יעוף וידא ברגעים אחדים כמה מאות פרסאות אל מקום המחממ"ד ומפיו יקבל עתידות לדרוש כל השנה ברבים. ויען כי הבישאף הבאיש ריח היהודים בעיניהם לכן חשב החייט מחשבות להפיחו ומד' היתה זאת לו כי יד' עליו השכיל לעשות כן) והנה לא אמרה המלכה לשלוח אחרי הבישאף ותפקוד את היהודי לשלום אל ביתו במלאכות שומרים להוליכו עד לביתו למען ילך לבטח דרכו. והבישאף בא לפני המלכה ותראהו את חלייתה האחת ותספר באזניו כל החזיון הזה אשר קשבו אזניו מפי היהודי ותצווהו להביא את השני ביום חגיהם את השני ביום יעוף אל המחמד כי שמה בעיר ההוא ביד הסוחר הלזה אשר ידוע בשמו כן וכן תקבלהו. כי היהודי החייט נתן לה רשום בכתב הכל למען ידע הבישאף למצוא מהר את האיש אשר תחת ידו חיילתה השני ותפקוד המלכה על הבישאף לאמר כי אך דתו להמית אם לא יביא לה את השני להשלים הזווג (והחייט הזה כבואו אל ביתו לשלום לא דבר מאומה ולא גלה שמץ דבר לאוזן שום איש מכל אשר עשה) והנה הבישאף אחרי זאת הלכת מאת פני המלכה חשך משחר תארו ובעשתונות מבוהלים ודחופים שאל על כל הדרך האם לא היה בזה יהודי. וכל הוואכין הראו לו באצבעותם האחת אל השני כי פה הי' מהלכו

עדת צדיקים

של היהודי ועד כי בא אל רחוב האחרונה הראה לו הוואך בית החייט אשר נכנס שמה: ויכנס הבישאף אל החייט ויאמר אליו בצחוק האתה הוא אשר מתגולל בנפשי להמיתני ביד המלכה ע"ד הנזמים אשר הבאת אלי לתשורה מאת היהודים ויאמר החייט ומה פשעי ומה חטאתי האם שקר הגדתי בנפשי וכי לא תעופה שמה אל מקום המחמ"ד בחג הזה. ואז על נקלה תביא הנזמה השני. ויפול הבישאף על פניו לרגלי החייט ויתחנן אליו לאמר היהודים ידעו גם כולמו כי אך מאורים מתעים המה לעיני הגוים. ולא אמת הדבר כי איך אדא על כנפי רוח מרחק כמה מאות פרסאות בחצי שעה אשר הנני מתמהמה. ואחרי חילוף הדברים השיב היהודי ואם אתה נתת חרב ביד כל הנוצרים להרוג גם כולנו בני ישראל ישר אתה בעיניך והטיב עשית ועלי מלאך עון אשר חטא כי דמיתי להבאיש רוחך בעיני המלכה להראות לעין כל כי לשוא אתה מתנכל עלינו להמיתנו ואין אתך יודע שום עון אשמה ומעל על היהודים בכורי דלים עם ממושך ומורט גוי קו ומבוסה ועד נצח מוכנים המה לכל מסות וארנונות המלך ושיב הבישאף אמנם חטאתי והעוותי. כי שנאת הדת גרמה זאת ואנכי לא שמתי אל לבי כי אלקיכם הם האלקים האדירים המציל את ישראל מכל צרותיהם וכל אשר עמד להרע להם והפך הרודף אל הנס לכן מעתה אבטיחך על כל אשר תדרוש מעמדי לדרוש כל טוב על היהודים כי מה בצע אם ארד ביגון שאולה. כי אחרי מי יודע אם יקום מושיע. ואולי הרע ירע ממני הלא טוב לכם כי תמגנו אתם

של היהודי ועד כי בא אל רחוב האחרונה הראה לו הוואך בית החייט אשר נכנס שמה: ויכנס הבישאף אל החייט ויאמר אליו בצחוק האתה הוא אשר מתגולל בנפשי להמיתני ביד המלכה ע"ד הנזמים אשר הבאת אלי לתשורה מאת היהודים ויאמר החייט ומה פשעי ומה חטאתי האם שקר הגדתי בנפשי וכי לא תעופה שמה אל מקום המחמ"ד בחג הזה. ואז על נקלה תביא הנזמה השני. ויפול הבישאף על פניו לרגלי החייט ויתחנן אליו לאמר היהודים ידעו גם כולמו כי אך מאורים מתעים המה לעיני הגוים. ולא אמת הדבר כי איך אדא על כנפי רוח מרחק כמה מאות פרסאות בחצי שעה אשר הנני מתמהמה. ואחרי חילוף הדברים השיב היהודי ואם אתה נתת חרב ביד כל הנוצרים להרוג גם כולנו בני ישראל ישר אתה בעיניך והטיב עשית ועלי מלאך עון אשר חטא כי דמיתי להבאיש רוחך בעיני המלכה להראות לעין כל כי לשוא אתה מתנכל עלינו להמיתנו ואין אתך יודע שום עון אשמה ומעל על היהודים בכורי דלים עם ממושך ומורט גוי קו ומבוסה ועד נצח מוכנים המה לכל מסות וארנונות המלך ושיב הבישאף אמנם חטאתי והעוותי. כי שנאת הדת גרמה זאת ואנכי לא שמתי אל לבי כי אלקיכם הם האלקים האדירים המציל את ישראל מכל צרותיהם וכל אשר עמד להרע להם והפך הרודף אל הנס לכן מעתה אבטיחך על כל אשר תדרוש מעמדי לדרוש כל טוב על היהודים כי מה בצע אם ארד ביגון שאולה. כי אחרי מי יודע אם יקום מושיע. ואולי הרע ירע ממני הלא טוב לכם כי תמגנו אתם

היהודים בעדי ואחרי בינותי כי אין להרע לכם יגדל עוד כחכם. ויאות לו החייט על הדבר הזה לחיותו אולם הוליכו לכל קהל עדת ישורון. והמה קשרוהו בכתבים תקיפים בכל אומץ אשר על אופן זה יותן לידו הנזמה למען יאמנו דבריו בעיני העם לבל ימות אך כאשר ידרוש טובות על היהודים לגרש שנאה ומשטמה מכל אחד ולולי זאת הרשות בידם להושיט המכתבים אלה בחתימת ידו אל המלך למען תראה חרפתו ויגלה בשתו וכלימתו וימית כרגע והבישאף חתם עצמו על כל אשר כתבו היהודים כטוב בעיניהם. ועוד לא נמסר לידו הנזמה השני אך הבטיחוהו ערב יום אידם לתתה לידו. והבישאף הוכרח לתת אמון בדבריהם אך בקש על נפשו מהם לאמר ראו אך ראו כי רעה נגד פני ואתם לא תוושעו במיתתי. ובהגיע ערב יום חגם בא הבישאף אל היהודים ישיבו ויאמרו לו ראה אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח חטאת תרבע והוא בכה לפנייהם ויתנו הנזמה לידו אל נכון כפי הבטחתם ולמחרתו

קהל קדושים

פמדו כל העם בבית התפלה שלהם מן השפחה עד המלכה • כולמו אנשים ונשים וטף באו ביום חגיגה לקחת תורה מפי הבישאף. וידרוש הבישאף לפנייהם בדברי מרורות על היהודים עם ממושך ומורט כאשר הי' דרכו. וכהתימו דרשותיו נעלם מעיני העם פתאום כנהוג שנה בשנה להתעלם ביום ההוא. וכל הנקהלים חכו לראותו לשמוע דבר מה מפיו אשר הביא עתידות מן המחמ"ד. ויוחילו כמו חצי שעה כאשר נהג עצמו מדי שנה. ולא בא. ויעמדו בעינים כלות כמו שעה שלמה ואין קול, ויקומו עוד שעה אחת ואין קשב. ויתעכבו עוד שעה אחת ועקבותיו עוד לא נודעו. ויפיצו רבים מהעם להעמיד המצפה על דרך כי רפה היום לערוב. והנה לפתע נראה מרחוק רוכב על סוס לבן ויבשרו בית עצביהם ויחדר כל העם לקראתו. ויהי הוא נגש אל התפלה ויפול מעל סוסו ויתעלף ועד כי מהרו העם לקראתו ויפג לבבו שנית ובעוד טרם לא שב לאיתנו נפל גם בשלישית לאחוריו באין אונים ורפה כה ויחלש. ככה פעם אחר פעם ויקומו הנצבים עליו להקימו וישאלוהו מה זה ועל מה זה ויאמר אהה הכרע הכרעתי את נפשי ואנכי בעצמי בעוכרה המחמ"ד פנה עורף מאתי ולא פנים כי עברתי להחטיא את הרבים בשוד ורצח ויחלש גם הפעם ועד כי נתעורר גמר אומר בעצמו נתתי בזרועות רוממות חרב ביד כולכם על היהודים האומללים. מעי מעי על חלליהם חללי חרב וחללי רעב מריתי את פי המחמ"ד. באמרו אחרי כי נעתר לי הלא נחנו על ברכי שפחה נולדנו מאמנו הגר. והיהודים בני שרה הגברת אין לנו לזרור היהודים הענוגים בני שרה תחוללימו. חלילה לנו למן הוא וסלחה לשית ידינו להרע להם או לנגוע בם. אין לנו להיות כפויי טובה • וכן בהבטחתי להמחמ"ד להחיש מהר לסקל האבנים אבני נגף וצורי מכשול על כל אחד מבני אומתנו לעקור ולשרש כל שורש פורה רשע ולענה מלבבכם. או אז ירפא משובתינו והמחמ"ד יסלח לעוונותינו. ואם תאבדו ושמעתם טוב הארץ תאכלו. אולם אם תמאנו ומריתם מרב שנאת המחמ"ד תלהט אתכם כי פיהו דבר.

וימסר את הנזמה לתשורת כבוד ומנחת מזכרת אהבה מאת היהודים אל המלכה המסתרת פנים מבית יעקב ויאמר זאת אות נאמן כי עליתי במת המחמ"ד בנזמה אשר הבאתי כפקודת המלכה עלי. ולא על שקר יהיו כל הבטחות הבישאף כי למן היום והלאה נתאחזו בארץ ישמעאל ויסחרו ונתקנו כל צנורות השפע עוד יותר מלפנים :

לצרור היהודים הענוגים בני שרה תחוללימו. חלילה לנו למן הוא והלאה לשית ידינו להרע להם או לנגוע בם. אין לנו להיות כפויי טובה. וכן בהבטחתי להמחמ"ד להחיש מהר לסקל האבנים אבני נגף וצורי מכשול על כל אחד מבני אומתנו לעקור ולשרש כל שורש פורה רשע ולענה מלבבכם. או אז ירפא משובתינו והמחמ"ד יסלח לעוונותינו. ואם תאבדו ושמעתם טוב הארץ תאכלו. אולם אם תמאנו ומריתם מרב שנאת המחמ"ד תלהט אתכם כי פיהו דבר.

וימסר את הנזמה לתשורת כבוד ומנחת מזכרת אהבה מאת היהודים אל המלכה המסתרת פנים מבית יעקב ויאמר זאת אות נאמן כי עליתי במת המחמ"ד בנזמה אשר הבאתי כפקודת המלכה עלי. ולא על שקר יהיו כל הבטחות הבישאף כי למן היום והלאה נתאחזו בארץ ישמעאל ויסחרו ונתקנו כל צנורות השפע עוד יותר מלפנים :

עמדו כל העם בבית התפלה שלהם מן השפחה עד המלכה. כולמו אנשים ונשים וטף באו ביום חגיגה לקחת תורה מפי הבישאף. וידרוש הבישאף לפנייהם בדברי מרורות על היהודים עם ממושך ומורט כאשר הי' דרכו. וכהתימו דרשותיו נעלם מעיני העם פתאום כנהוג שנה בשנה להתעלם ביום ההוא. וכל הנקהלים חכו לראותו לשמוע דבר מה מפיו אשר הביא עתידות מן המחמ"ד. ויוחילו כמו חצי שעה כאשר נהג עצמו מדי שנה. ולא בא. ויעמדו בעינים כלות כמו שעה שלמה ואין קול, ויקומו עוד שעה אחת ואין קשב. ויתעכבו עוד שעה אחת ועקבותיו עוד לא נודעו. ויפיצו רבים מהעם להעמיד המצפה על דרך כי רפה היום לערוב. והנה לפתע נראה מרחוק רוכב על סוס לבן ויבשרו בית עצביהם ויחדר כל העם לקראתו. ויהי הוא נגש אל התפלה ויפול מעל סוסו ויתעלף ועד כי מהרו העם לקראתו ויפג לבבו שנית ובעוד טרם לא שב לאיתנו נפל גם בשלישית לאחוריו באין אונים ורפה כה ויחלש. ככה פעם אחר פעם ויקומו הנצבים עליו להקימו וישאלוהו מה זה ועל מה זה ויאמר אהה הכרע הכרעתי את נפשי ואנכי בעצמי בעוכרה המחמ"ד פנה עורף מאתי ולא פנים כי עברתי להחטיא את הרבים בשוד ורצח ויחלש גם הפעם ועד כי נתעורר גמר אומר בעצמו נתתי בזרועות רוממות חרב ביד כולכם על היהודים האומללים. מעי מעי על חלליהם חללי חרב וחללי רעב מריתי את פי המחמ"ד. באמרו אחרי כי נעתר לי הלא נחנו על ברכי שפחה נולדנו מאמנו הגר. והיהודים בני שרה הגברת אין לנו